

като част от сакралната топография, но съхраняващ конкретна информация.

В землището на с. Николаево има местност, която носи наименованието Мусалла таш. Местното население, което сега е изцяло българско, знае, че това е специален голям плосък камък, върху който мюсюлманите са поставяли тялото на починал съселанин за извършване на обредни действия и молитва. Това също е предпоставка за предположение, че в това село е имало мюсюлманско население. Наличието на такава местност е обвързано и с наличие на старо турско гробище, но такъв топоним (засага) не е записан. Но в землищата на други селища има топоним Мезар, Мезар баши (между селата Боров дол и Бяла паланка). Във връзка с него битува и предание: „Там имало гробища. Казват, чи наши предци са лутали и там са настанили, ама поради липса на вода полека, полека са слезли при трите реки и са настаняват“. Мезарлъка (Гергевец, Мечкарево - Мезарлък бунар, Оризари, Новачево) - стари турски гробища. Или Мезарлък яна (с. Градско) - място до гробищата.

Конкретна информация притежават и топоними, обозначаващи места на някогашни селски и междуселски събори, места за поклонения. Между селата Боров дол, Жълт бряг и Бяла паланка е местността Байрам алан - там, според предание, мюсюлманите от трите села се събирали да празнуват Байрамите си (Дечев, Демирев 2012: 210). Там е имало съоръжение, изплетено от пръти и покрито със слама - за сушина. Байрам тарла има и край с. Сборище - място за празнуване на Байрам. А старото име на селото Джумалий е свързано със ставалия в петък голям молитвен събор Джума.

Токлу деде е остро невисоко възвишение до с. Изгрев, където мюсюлмани и християни са излизали да празнуват Хъдърлез с курбан от шиле (токлу).

Сакрализация на пространството, с оглед неговото усвояване, е и наличието на топоними като Аллах тарла